

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer på følgende områder:

1. Gennemførelse af de fornødne lovhjemler, så individuel måling af forbrugsposter kan gennemføres.
2. Indførelse af fornøden lovhjemmel til at implementere EU-direktiver om måleinstrumenter.
3. Udvidelse af kravet om, at visse bebyggelser skal være handicapvenlige, til at omfatte alle bygnin-ger.

Ad 1 og 2 (Individuel forbrugsmåling)

Lovforslaget fremsættes som en opfølgning af Betænkning nr. 1286 om individuel måling af forbrugsposter, som i februar 1995 blev afgivet af Udvalget om obligatorisk individuel måling af forbrugsposter (Målerudvalget). Om udvalgets kommissorium og sammensætning henvises til betænkningen. Lovforslaget indeholder de ændringer i byggeloven, lejeloven og boligbyggeriloven, som er nødvendige for, at Målerudvalgets forslag til individuel forbrugsmåling kan gennemføres.

Betænkningen indeholder Målerudvalgets forslag til, hvordan individuel måling af alle forbrugsposter, d.v.s. el, gas, vand og varme, kan gennemføres, og hvornår overgang til individuel måling kan ske, både for nybyggeriet og for den eksisterende bygningsmasse. Betænkningens forslag er baseret på analyser af byggetekniske forhold, måletekniske forhold, lovgivningsmæssige barrierer og økonomiske konsekvensvurderinger.

I betænkningen peges på, at der er mange gode grunde til at få etableret individuel måling af resourceforbruget som en almindelig ordning. Som væsentligere grunde nævnes, at der gennemsnitligt kan opnås pæne ressourcebesparelser, at den årlige mængde CO₂, der udledes i atmosfæren, reduceres ved mindre brændselsforbrug af kul, gas, olie m.v., at en sænkning af vandforbruget vil kunne reducere truslen mod grundvandet ved, at grundvandsspejlet hæves, at individuel måling giver mulighed for en mere retfærdig fordeling af udgifterne, fordi den en-

kelte forbruger i højere grad kommer til at betale kun for sit eget forbrug, og at individuel måling derfor også er et egnet middel til at påvirke alle til en mere ressourcebesparende adfærd.

Målerudvalgets kortlægning viste, at individuel måling allerede anvendes i vekslende omfang inden for de enkelte forbrugsposter el, gas, vand og varme.

På elområdet har der gennem mange år været tradition for at måle og afregne det faktiske forbrug direkte med den enkelte forbruger. Denne tradition blev i perioden 1960-80 forladt i et mindre antal etagehuse og rækkehuse, som blev udført med fælles kollektiv måling og afregning for hele bebyggelsen. Antallet af boliger med fælles elmåling er opgjort til ca. 66.000.

På gasområdet har der været en langvarig tradition for individuel måling og afregning af gasforbruget direkte med den enkelte forbruger. Denne tradition er blevet videreført ved indførelsen af naturgasen. Der findes derfor i dag kun et meget lille antal bygninger, hvor der for gas til kogeformål anvendes kollektiv afregning, og sådanne kundeforhold vil gradvist høre op, da der ikke etableres nye kundeforhold af denne karakter.

På koldt vandsområdet er ca. 64 pct. af enfamilie-huse i dag forsynet med vandmålere, ca. 77 pct. af alle etageejendomme har vandmålere på ejendomsniveau, og ca. 25 pct. af fritidshuse har vandmålere. Godt 70 pct. af de erhvervsvirksomheder, der er tilsluttet almen vandforsyning, har vandmålere på ejendomsniveau.

På varmeområdet foretages i dag individuel måling og afregning af varmetaforbruget i enfamiliehuse. I etageejendomme med centralvarme foretages opgørelsen af energiforbruget på ejendomsniveau. Det er af Målerudvalget skønnet, at ca. 45 pct. af disse etageboliger i dag har individuel måling i form af fordelingsmåling.

På varmt vandsområdet har individuel måling i dag kun ringe udbredelse. Det skønnes, at kun ca. 6 pct. af alle ejendomme har denne form for måling.

Målerudvalgets kortlægning har vist, at der findes egnede gennemprøvede målere tilgængelige for måling af el, gas, koldt vand og varme. Da måling af